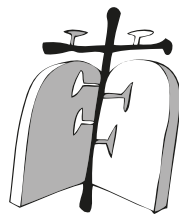

katakomby

Sborový dopis vršovického sboru Českobratrské církve evangelické

Joel Pokorný (foto: archiv sboru)

Radujte se, že vaše jména jsou zapsána v nebesích (2)
Co se mi dnes honí hlavou (2)
Editorial (3)
Nový zpěvník v roce 2021! (4)
Žalmy a další biblické texty k recitaci (4)
Kauza: Projekt polévky pro lidi v sociální nouzi v ohrožení (5)
Dinosauři (5)
Pokračování tématu 70 let sboru (6)
Vzpomínka na Pokorné (6)
Milí Pokorní a všichni pozůstalí, (7)
Zápis staršovstva 14. 1. 2021 (8)
Synodní rada ČCE vyzývá k podpoře lidských práv v Bělorusku. (10)
Někdy musím zavolat Petrovi... (11)
Nenávist (12)
Být cizincem na této zemi (13)
Dějiny a politika. (k jubileu Petra Pitharta) (14)
Křesťané proti kriminalizaci chudých (15)
Recept před postní dobou: jarní vepřová roláda s bylinkami (17)

Únor
2021

Radujte se, že vaše jména jsou zapsána v nebesích.

Lukáš 10,20

Radujte se, že vaše jména jsou zapsána v nebesích

Únorové heslo: *Jednoty bratrské nás vyzývá k radosti. Radujte se, že vaše jména jsou zapsána v nebesích. Není to ale celý verš, tenza říká: „Ale neradujte se z toho, že se vám podrobují duchové; radujte se, že vaše jména jsou zapsána v nebesích.“ Lk 10, 20*

Radost máme, když se nám copoda i Vy hraje me zápas, dostaneme dobrou známku, v práci nás povýší, uzdravíme se. V dci objevili vakcínu! Naši oblíbení politici byli zvoleni a právo bylo napraveno! Bylonámo pušť no a sami jsme odpustili. Sboru se poda ilo postavit kostel s diakonií, vše se da í. Vrátil se nám starý dobrý as, který sice nebyl zas až tak dobrý, ale aspo jsmemohli bez trestn ven. . . Tyhle všechny radosti jsou v tomto verši zahrnuty. Ježíš ví, jak moc jsou d ležitá. Jenomže také moc do ví, že celý lidský život je jen do asným podnikem. Podnikem, kde nakonec i ta životní víť zství spadnou podst l asu. To ale není podle Ježíše d vodkdepresi.

Ježíš o téhle radosti íká církvi. Práv sekn mu vrátilo 70 vyslaných du edník . Byli namisi ap ekypují radostí. Mist e, podívej se, kolik se nám toho poda ilo I duchové se nám podrobují. Nikdo z nás nic takového ne ekal. Ate ? Sta í ve tvém jménu promluvit ad jou sev ci. U edníci jsou tak plní endorf n , že by snad Ježíše p eslechli, kdyby ne ekl: „*Vid l jsem, jak satan padá z nebe jako blesk*“ Zlo je poraženo, nebe je o íst né P ed Boží tvá í už není žádná zlo. A letady nazemí totak p kré ještě není. Zde je pot eba ještě ta Boží moc. Poslouchejte m dob e „*Hle, dal jsem vám moc šlapat pohledem a štírem a pověškeré síle nep ítele, takže vám v ni em neuškodí*.“ Jste

dob e vybavení. Máte od Boha vše pro život. Sami jste si ozkoušeli, že i vám sed jí v ci ne- ekané a mocné. Nep átelské síly vám v ni em neuškodí. To nás asi zarazí nejvíce. Co je to v ni em když víme, kolik lidí trp lo pro Ježíše násilím, i to, že v Ježíšově jmén násilí ínilí. Coto znamená, že tolik lidí zem elod ív, než bychom si p áli? Nebo trp li, propadli zoufalství, nev d l ikudy kam. Nep ehral totady. Ježíš? Opravdu to myslí tak, že kdov í, všechny nep átelské útoky zdolá? Samotný Ježíš v život tohle ale p eci vyvrací. T žko budeme. Ježíše vinít ze ztráty víry, nebo malomyslnosti. Spíše naopak, z víry tak veliké, že byl na sebe ochotný vzít všechny lidský hn vi viny a vyjít vst íc nejistému vít zství.

Radujte se ze všeho toho dobrého, krásného, toho, co vede k celistvosti a plnosti života i tohoto sv ta, ale ještě víc se radujte z toho, že ta hle radost je jen slabým odvarem radosti, kterou otevírá nebe. Vždy ábel už tam není. Vaše jméno, nickname, username je už zapsané v nebi. Heslo ani p íhlašovací údaje tam pot ebovat nebudete. Odkazem do nebe je pouze vaše jméno, které vám dále rodí e. B íhomo d ob ezná. Bylu všeho, co se vám v život stalo, n kdy jako inspirativní společenství, jindy jako soudce, nikdy však jako kat. Radujte se, v nebeském podniku nikdo podst l nespadne. **Matěj Opočenský**

Co se mi dnes honí hlavou

V posledních týdnech se setkávám s tím, jak spíše než nemoc dopadají na lidi vládní omezení. Zejména na ty, kte í nemohou vykonávat svá povolání. Zjiš ují, že laciné nadávání

na ty, kte í porušují na ízení, nikam nevede. Napak je to ještě více žene do extrémních pozic. Zlobit se na n nem žu. Mnozí z nich n covybuovali a te otop íházejí. Vidí, že na ízení neplatí pro všechny stejně a perspektiva žádná. V tom je naše doba t žká. K t m které už žijí v ed covidem dost semlel, sep í dáva skupina, která si um la poradit, ale te nevidí jak. Stát s nataženou rukou se jim nechce a zahodit, což bylo také ne. Celá nejen ta podnikatelská a um lecká sféra se vlastn ptá, co jsme za co vym ínilí. Co je tohle za život. Jsme ovládní strachem? Neztratili jsme pon tí oskute nám život ? Jsme pokrytí schovávatí se za životy t ch druhých, abychom si nemuseli p íznat: bojíme se hlavn o ten sv j a ti ostatní nás nezajímají? A nebo jsou skute n lidé s t mto otázkami tak necitliví k t mnejohrožen jším? Myslí jen na sebe a je jim jedno, kolik lidí ještě zem e? Jestli se nechceme probudit do sv ta ještě roz d len jšího, budeme muset vzít výše zmín né otázky vážn . Budeme si muset odpov d t na otázku, ehose opravdu bojím a co je svoboda. Co d lám pro sebe a co pro spole nost.

Podle m zcela nové sv tlo vrhá dnešní situace na systém dávek a podpor. Mn osobn dochází, jak d ležitá je solidarita a jak rychle se k této síti m že p íblížit každý z nás. Využít tuto sí není prohra, je to šance, jak se nadechnout a odrazit. Taký se mi ukazuje, jak obrovskou výhodu mají ti, kdo jsou f e xibilní. M žeme to ale opravdu chtít po všech? Pro m osobn je jedinou cestou v téhle situaci práv solidarita. Solidarita s t m, kte í jsou ohroženi na životech. S t m, kte í dostanou covid, nebo s t m, kterým se kv li p epln nosti nemocnic nedostane ošet ení. To prakticky znamená dodržovat na ízení. Ale je to také solidarita s t m, kte í nedovedou žít sešn rovaní. Pro které jejich sv t p estal existovat a reáln se bojí, že se nevrátí. Budeme muset znovu promyslet, co je život tady na zemi a jak moc je silná naše víra, že ta velká nebeská radost nás provede t m našimi pozemskými životy. Od ned lních bohoslužeb p emyšlím nad Ježíšovou v tou: *i nespravedlivým mamn em si m žeme u ínit p átele*; Lk 16, 9. Celé kázání v ededoporu ují. **MO**

/ Editorial

Milí přátelé, začala se scházet mládež. Pokračují setkávání konfirmantek i třicátníků. Rád bych, kdyby se podařilo setkávat i s dětmi. Setkání by mohla probíhat ve středu odpoledne (od 16.00 nebo později) a jak jinak než online. Rád bych s dětmi probíral Ježíšova podobenství. Setkávání by bylo pro starší děti (8-13 let).

Během ledna jsme také obdrželi vygrantované peníze a pustili se do zlepšování přenosu našich bohoslužeb. Bude to dobré! Bohoslužby zůstávají také otevřené pro prezenční účast. Vypadá to, že i během února se nás bude moci scházet maximálně 12. Mám radost, že se nás tam vždycky několik sejde a mám radost, že se bohoslužeb účastníte i na dálku. Jako staršovstvo budeme rádi, když nám napíšete, co bychom měli po technické stránce zlepšit. Nebo, zda vám něco po duchovní stránce nechybí.

Nebojte si také napsat o setkání. Individuální návštěva faráře je možná. Kdybyste cokoliv potřebovali, jsem na telefonu či e-mailu.

Přeji vám inspirativní čtení.

Matěj Opočenský

Nový zpěvník v roce 2021!

Koncem letošního roku má vyjít nový evangelický zpěvník *Skoro top sobí jakoby navzdory dob*. Hromadný zpěv je výrazně omezen, ale tonám nebrání vydání nového zpěvníku. Jedná se o symbolické, kurážné a do budoucna hledící. Svým zpěvem sobem se vydání zpěvníku vlastně stává manifestací života evangelické církve dnes i jiným oslavit život církve než písní?

Na posledním staršovětském shromáždění jsme se právě o tomto novém zpěvníku dostali a bouřlivě debatovali nad podobou grafiky, obsahovou i zvukovou a rozhodli se toto téma přinést i do Katakomb. Chtěli bychom, aby zpěvník měl šanci na život, aby po letech kvalitních i pravých našich sborů přidal další seznávací. Na únorové staršovětské shromáždění jsme pozvali hlavního koordinátora zpěvníkové komise Pavla Hanycha, který pozvání přijal. Píší tedy uvedené části rozhovoru s ním a seznámíme vás s hlavními myšlenkami i s procesem vznikání.

Kdo byste se chtěl už teď podívat na obsah zpěvníku, můžete znát odpovědi na otázky typu *Jakým zpěvem se rozhoduje o tom, které staré písně vyadit?*, podívejte se na evangelickyzpěvník.cz. Najdete tam opravdu mnoho zajímavých informací a i kompletní seznam písní s texty a notami.

Než začnete zpívat, můžete se inspirovat třeba touto žalmovou oslavou i významem.

Matěj Opočenský

Žalmy a další biblické texty k recitaci

Nejen v době krize, kdy se lidé v kostelech utichá, je možné i v bohoslužbách společně číst tzv. žalmy k recitaci, případně další biblické texty. Těch je desítky a to texty, které budou také v novém zpěvníku, můžete je najít i v tomto čísle (nižena stránce).

Jak probíhá takové společné čtení?

Žalm může číst stávající lektor (farář nebo kdokoli jiný) a shromáždění. Ještě lepší je, když se v recitaci střídají dvě části shromáždění, například pravá a levá strana kostela, ženy a muži i skupinka mládeže a ostatní účastníci bohoslužeb: jedna skupina čte verše označené římskou číslicí I, druhá skupina verše označené římskou číslicí II. Části, které jsou označeny I+II, čtou pak obě skupiny společně.

Čemu je dobré věnovat pozornost?

Je třeba si vzájemně naslouchat, podobně jako když společně říkáme modlitbu Páně nebo vyznání víry. Nesplácet, neutěct ostatním ve skupině. Můžete

se snažit přečíst každý nádech na jedno nadechnutí, ale hlavně pamatujeme na to, aby byl rytmus i píseň irožený.

Kde se vzaly takto rozepsané žalmy?

Žalmy rozepsané pro společné čtení se používají i v bohoslužbách v evangelických církvích například v Německu. V katolické církvi se používají i tzv. modlitby hodin (breviář). Některé žalmy se nemodlíme společně celé, ale jen některé verše – tak jako když žalmy zpíváme, také nezpíváme všechno, co je obsaženo v povinném biblickém textu.

zdroj:

<https://evangelickyzpěvník.cz/zalmy-k-recitaci/>

Kauza: Projekt polévky pro lidi v sociální nouzi v ohrožení

Již několikrát náš sbor několikrát dorokem upravuje jídlo pro lidi v sociální nouzi. Jídlo pak rozdáváme před Hlavním nádražím. V loňském roce vstoupil seniorátní výbor do jednání s novou politickou reprezentací Prahy 1. Nově ustanovení radní ní koalici se tento zpěv sob rozdávání jídla nepozdává. Dle výjádření radních je to pomoc, která je proti jejich koncepci a pokteré navíc stává na místě výdej nepoádek. Pražský seniorátní a organizátor akce Lukáš Kalina se tedy dostavili na schůzku s radními a hledali společné řešení. Situaci se zatím nepodařilo vyřešit k oboustranné spokojenosti. Seniorát ale vzal kritiku projektu vážně a rozhodl se prozkoumat celou problematiku i záměry městské části. Kontaktoval neziskové organizace, které v oboru dlouhodobě pracují, a spojil se s lidmi vytvářející, magistrátní koncepcí o řešení lidí v sociální nouzi do společnosti. Například tím, že s nimi pracují, tak aby se mohli opřít o vlastní nohy a začít bydlet pod střešou.

Prozkoumání prokázalo, že výdej jídla lidem v nouzi nenarušuje ani ty nejambicióznější plány o řešení. Množství lidí na ulici i s velmi nízkým příjmem je v centru Prahy tolik, že každé vydané jídlo je dle těžké. Snaha radnice Prahy 1 tak spíše vypadá jako pokus odsunout problém z očí Pražanů a ukázat, jak schopná je politická reprezentace udržovat centrum v existenci. Problém ale jen odsunuje do okolních městských částí a vzdává se tak jakékoli snahy situaci systematicky řešit.

Prostoaleen které argumenty radních bereme vážně. Ještě více dbáme na požadavek i po výdeji jídla. Již nerozdáváme jídlo před Hlavním nádražím (ve Vrchlického sádkách je od 1. 1. 2021 zakázána konzumace jídla), ale v nedaleké ulici. Do budoucna ani tam ale zřejmě nebudeme možné v projektu pokračovat, a tak hledáme místo jiné. Nastolejí se spolupráce s neziskovými organizacemi a hledání dalšího postupu s magistrátními i radními úředníky.

Seniorát chce v projektu pokračovat a hledat řešení, které by vhodně doplnilo stávající politiku, která by vedla k efektivnímu řešení bez domovectví a byla pomocí lidem s nízkými příjmy. Tímto bychom totiž ve frontě najít jídlo i bývá a lze říci, že v současnosti je to již skorotřesina, která si jídlo odnáší.

Jako sbor budeme připravovat další jídlo 24. 2. 2021. Tedy po první postní neděli.

Dinosauři

*Jeden zanechal v bahně své kosti
druhý zubýba nebo obratle
a jiný zase jen pouhé stopy
znamení života v blátě a písku*

*Ale co asi ponász stane?
Z čim jen kosti nebudeme-li
spáleni
a trosky technického díla
s útržky neitelných stránek*

*A nebude tu asi nikdo
kdo naše stopy popíše razit
a zjistí co mívají jsme k obědu
A jaké bývaly naše nadje*

Ze sbírky:
Po zarostlém chodníčku
(Antologie)
Joel Pokorný

Pokračování tématu 70 let sboru

V rámci tohoto dílu celoročního seriálu chceme vzpomenout na nedávno zesnulé Joela a Hanu Pokorné. Vzpomínkou připomínáme Jiřího Ort a Jarmilu Radová. V úvodu bych chtěl připomenout Joela práci v našem sboru.

Joel byl našim kurátorem v letech 1987 až 1996. Nelze vypsat toho všeho, byl hybatel, a už jako kurátor, nebo člen sboru. Najeho aktivity pro seniory, nebo sborové výlety nelze zapomenout. Erudované výklady na geologická témata, jeho životní moudrost a smysl pro správu sboru a církevního života v něm se budovat žkonahrazovat. Vše to činil sneoby ejnou pokorou, jak ostatní napovídá jeho jméno, zároveň však bylo jasné, že mluví slovy k nesmírnému rozhledem a jasnou představou toho, co chce říct. Ovlivnil celou generaci. Od mládeže až po své vrstevníky.

Uměl vtáhnout lidi do sborového domění a světbytn jim otevírat biblická svědectví. Pro m osobně byl příkladem, že lze stát naplno v církevním životě, a zároveň sborový život pesahovat a vytažovat hodnoty.

Ve sborovém archivu jsme našli několik fotografií, které nám ho připomínají. Zajímavostí a svým způsobem i ukázkou jeho práce je, že na nich po většinou není v hlavní záběru. Neříká ale pochybovat, že v daných okamžicích byl jedním z hlavních organizátorů a osobností, které napomáhali ke zdaru v církvi.

V rámci oslav 50 let od založení sboru dal například dohromady publikaci Na cestě k dospělosti, která skvěle mapuje období prvních pětiletí sboru. Děkujeme mu za vše a Pánu Bohu za jeho život i život Hany, která mu stála po boku. Manželé Pokorní zeměli týden po sobě. Hana 11. a Joel 19. 1. 2021. Rozloučení s nimi proběhlo v kostele ve Střešovicích 23. 1. 2021 a záznam z toho bohoslužeb naleznete na YouTube stránce střevického sboru. MO

Vzpomínka na Pokorné

Vím, že nejsme s Marií výjimkou, když řeknu, že nás úmrtí Joela a Hany hluboce zasáhlo i z rodinného pohledu. A jsem skutečně vděčný: Mat, jovi Opo, enskému, že se tak krásně zhostil rozloučení s nimi. Nejsme si jistí, jestli bych to zvládl. Ještě když píšete tyto řádky, tak semí v hlavě motá tdkví, že nevím, jestli je budu schopný dostat doněkud kloudnější formy.

Zpráva o Joelově úmrtí přišla ve chvíli, kdy jsem měl v hlavě otázku, na kterou si mám připravit odpověď pro seminární mentorství a vedení praxí. Otázka zněla: „Kdo vás ve farní roli ovlivnil?“ A já si

uvdomil, že skutečně nejvíce ovlivnil Joel. Ono není divu – zařinát jako farář vedle výrazného slova, to se prostě octnete v silovém poli, které vás nutí na jak ovlivní. Ale Joelovo silové pole bylo hodn

laskavé, nenásilné, takže to ovlivní jsem přijímal rád.

Z nich kterých v církvi jsem se těšil, aniž bych je byl schopný přivítat – obrovská radost ze života, způsobem divání se kolem sebe, vnímání lidí i celé přírody. Humor.

Systematická. Dodnes vzpomínám, jak jsme s Marií Pokornou zvali už v květnu, abychom se domluvili na programu pobytu v Bělém Jiří. Joel už měl vše promyšlené a já zatím naprosto netušil, co budeme dělat.

Co ale pro mě bylo a je zcela zásadní, jsou Joelovi lidé, že musíme vrátit Bibli laikům. Že na Písmo nemají výhradní právo vzdělání profesionálů. S Hanou byli součástí skupiny, která spolupracovala s hnutím laiků ve Francii, ve kterém právě tzv. animační metoda vznikla. Joel pro mě vbec otevíral frankofonní svět, do kterého bych bez něj nemohl přistupovat. Bohužel jsem nekam založil prohlášení synodu Reformované církve ve Francii,

kteří Joel přeložil. Smysl tohoto prohlášení o svátostech nezapomen: „Dostali jsme dar, který máme nabízet druhým. Naše role není určovat, kdo je této nabídky hodný a kdo ne.“ To mě ovlivnilo zcela zásadně.

To jsou ale pouze střípy – i když pro mě velice důležité. Role Joela, ale i Hany ve sboru se však do nich nedá vtáhnout. Stejně tak vliv, který na mě měl. Protože to byla jejich přítomnost, jistota, že tu prostě jsou, promyšlejší život ve sborovém společenství i v církvi, jsou ochotni naslouchat, povzbudit, korigovat.

Je to skutečně pouhý výsek toho, co jsem přijal. V každém případě – přiznávám, že hlavně Joel – velice ovlivnili ve farní práci. Přijal jsem životní svědectví, že teologie je bezesporu její důležitou součástí, ale že není tou prvotní. Protože bez naslouchání slovu nedokážu naslouchat Bohu. Takže – moc a moc děkuji.

Jiří Ort

Milí Pokorní a všichni pozůstalí,

chceme vás i této smutné příležitosti ujistit, že my, členové našeho Vršovického sboru, zvláště pak senioři, svými sdílením váš zármutek nad odchodem Hany a Joela Pokorných. Zároveň ale sdílíme s vámi i naději a milostivou Boží náruč – novou cestu.

S manželkou Hanou a Joelem, nkolikaletým váženým kurátorem našeho sboru,

jsme sdíleli všechna radostná domění ve sboru, od běžných pravidelných

týdenních programů a různých společných akcí, po téba hojně navštěvované sborové výlety.

Sdíleli jsme i nelehké úkoly – období komunistického režimu, zejména farář a krátce po svobodném sametovém naděchnutí po útěku 90 let i ztrátu modlitebny v domě skvělci, hledání nových prostor; pochopně útočit u vršovických husitů a následné zakotvení v katakombách v Tulské ulici.

Hani ku si ponecháme navždy ve svých srdcích jako naši stále usměvavou, velice obětavou sestru, která byla vždy plná zájmu o sbor, o církev, o jednotlivé rodiny i jednotlivce. Ve své altruistické dobrotě s naprostou samozřejmostí pomáhala ve sborové kuchyni i ve všech nedělních pohostinách a i v následném úmorném ručním mytí nekonečného množství nádobí. Milovala svoji rodinu a široké přátelství – znala všechna data jejich narození; byla vždy v domě a spolehlivou družkou svému manželovi. Joel byl i kolikaletým váženým kurátorem našeho sboru, ale i synodním kurátorem, pracoval

s nadšením pro svůj obor geologii, pro francouzský spolek, dlelal spoustu zajímavých přednášek, i v našem sboru. Výčet jeho aktivit by byl opravdu dlouhý. Byl to velice citlivý kulturní člověk, básník a muzikant. Někdy lety spolu rádi jezdili také na Ekumenická setkání s Biblií a uměním, jejichž neodmyslitelnou součástí byly tehdy koncerty klasické hudby, kterou oba milovali. Navštěvovali koncerty, ale i výstavní síně a ateliéry a kromě toho, dalo by se říci vážnější zájmy, si spolu chutně zahráli ping pong.

Když potom, po onemocnění Hani, odcházeli Pokorní z praktických důvodů z našeho sboru, pocívali jsme to jako velkou ztrátu.

Oba potom vážili cestu z Bílé Hory do našeho sboru v Tulské nashromáždění, anebo na oblíbené sborové „výjezdní“ setkání v Horoušánkách, a to jsme je vždy vítali s otevřenou náručí. Hani i Joel, oba po celý život pevně zakotvení ve víře, prožili celý život v lásce a byli si opravdu souzřetelní.

Jarmila Radová

Zápis staršovstva 14. 1. 2021

Úvodní pobožnost: Jitka Černošová (předseda Tomáš Jelínek): život Ujgur v úvodu

Zapisovatelka: Michaela Otterová

Schválení zápisu z minulých schůzek: zjevně v tšíně souhlasí

Sborový život: bohoslužby – fyzicky chodí 5-6 lidí, sledovanost je standardní; tiskárna – v lednu se sešlo 10 lidí; konference – zítra od 16.00, MOP chce oslovit i skupinu mladších dětí (novozákonní témata); mládež – zítra od 17.00, pastorek – ne pravidelně, ale tu a tam MOP kontaktuje starší generaci, pozdravy využívá i ohláškách; MOP navrhuje, aby

ti, kdo znali Hanu Pokornou, napsali svou osobní vzpomínku na ni; nedělní – bude další video o Izákovi; Katakomby jsou i z mimosborových zdrojů; dopis len m a lenkám sboru jako poděkování za dary, saláře, pomoc ve sboru atd. MOP pošle koncept k opoznámkování

Referace minulých akcí: Advent a Vánoce za nás covidu 24. 12. – byla to taková šedá zóna, OR: bylo to skvělé; TV chválí sestřihváno ní ch; rád by, aby takový sestřih byl i za pár let, MOT: na sborovém disku bude záznam bohoslužeb až do roku 2000

Služby presbyterů: 7. 2. (dětské bohoslužby) – Hana Sehoř; 14. 2. – Ondřej Rada (Matyáš Rada vysílá); 21. 2. (s VP) – Tomáš Jelínek

Pokladník sboru: Emil Veber chce podat pokladnické veslo (po mnoha desetiletích služby). Děkujeme mu. Potřebujeme nového pokladníka. Vraha A. je ochotna, po omezenou dobu, vypomoci, ale oficiální pokladník se stát nechce. MOP: nejde být neoficiálním pokladníkem, spíše jde o to, že zaskočí na pochopnou dobu; pokladník od E. Vebera oficiálně převzeme TV a edáji Věra – zjevně v tšíně souhlasí. Hledáme nového pokladníka/ci. Nabízí se Tomáš Jelínek, že by si to vzal i kdo z jeho rodiny, MOP: nedělní dopomoc lze esit operativně se službou apod., TV: nebo by sbírky mohla pokračovat i mo služba jako v jiných sborech. TV navrhuje, aby to byla placená funkce. Finanční situace sboru to umožní. Pokud ano, jaká odměna? TJ to nedoporučuje, bylo by to i byrokraticky komplikované (musel by být zaměstnanec sboru).

Odměna varhaníkům: Tomáš H. dostal zaplacený příspěvek na varhanní kurz; TV souhlasí se zohledněním odměny pro varhaníky v rozpočtu – zjevně v tšíně souhlasí pro

Technické vci: streamování bohoslužeb: MOP si chválí zkušenost z minulých nedělních bohoslužeb (viděte, ke komu mluví, mluví reakce), zpoždění za útkem bylo způsobeno pozdním příchodem techniky, pro Jse to osvědčilo pro děti, MOT se nelíbí „schůzky“ dojem z bohoslužeb – zachoval by jen i dětských bohoslužbách, TV: souhlasí streamování a vysílání přes Meet dvěma osobami je strašně náročné (pokud by to nešlo sladit, tak by měl mít jeden osobní na youtube), uvidíme, co ekne technik. Zachovat bohoslužbu na YouTube

i Google Meet (jako by byla minulou nedělí)? nová technika z grantu – finančně jsme připraveni (po podepsání smlouvy přijde: 117.600 Kč – jetov etn propagace, přímě na vybavení je 65.000 Kč), je pochopně zájít do obchodu a podívat se na ni, jde o to zprostit edkovat streamované dokumenty (obrázky apod.) i přímě v modlitebně, předseda týden by to Michael Otterová rozjel, hlavní problém je najít místo pro mixážní pult, je pochopně maximální obslužná jednoduchost (jen „stisknout knoflík“), HS: vysouvací „šuplík“? stělna míru?, nakreslí to ve spolupráci s Michaelem Otterovými, MOP – bylo by možné propojit to s tabletu a v iPadu personální nouze operovat od stolu Pán?

Dětská místnost: Matěj jedinou zásadně ozónuje, stav se nemění, stálo by za to seškrábnout vzorek a dát ho někomu na analýzu, OR souhlasí, TV: oslovit firmu Asanea, která prováděla vysoušení i v topení

Odložené jednání konventu (info TV): materiály byly zaslány elektronicky, nejedíve byla odhlasována korespondenční forma konventu, o zaslaných formulárech se hlasovalo elektronicky, předsednictvo zveřejní výsledky hlasování, až se sejde konvent fyzicky, a tak se celé hlasování stvrdí (hospodaření – mímá ztráta 13.000 Kč, problém je personální fond seniorátním farářem, bydlení a stěhování; rozpočet, sen. adv. sbírka – na solidaritu sbor, zejména církev z úzení, sebrané návrhy na leny synodní rady); synodní rada apelovala, aby konvent přece jen proběhl formou online

Výroční sborové shromáždění: zařadit přemýšlet nad tím, kdy a jak – TV: mluví by proběhnout do konce března; pracovat na rozpočtu sboru; dorozpočtu zakomponovat grant z DARP; na konci roku 2021

vyjde Nový evangelický zpěvník bude možné objednat za zvýhodněnou cenu 450 500K (bude upesněno), MO: nový zpěvník je viditelný <https://evangelicky-zpevník.cz/>, TV: otevřít tento bod na výroční sborové shromáždění, dotedy budou v Katakombách uvedeny informace o zpěvníku – J: nejdležitější byl rozhovor s autorem koncepce, OR: je potřeba, aby byl doba editurní – dodatek už je na hran; MO: pozvat Pavla Hanycha na staršovstvo – zjevná v tisková

Hospodářské cí:

Přijaté příspěvky celkem 668 151, z toho Sbírkový 65,629; Dary len sboru 26,400; Salár 529,122, je to o 100.000 více, než jsme rozpočítali – velká obava: dosavadních len i nových len,

sleva na nájemném, poplatky; Ostatní dary tuzemské 47,000; výnosy celkem (+ bytový fond): 682,404;

Náklady: 510 306 (sbor) + 124 278 (bytové odpisy); celkem 634,584,

Hospodářský výsledek 89 844,

Poslední splátka na JJ 80 000 K bude patrně už poslední rok – lze požádat o odpustění poslední splátky, už jsme požádali.

Rozpis PF: 175 000 (pašální část) + 17 000 (poměrná část odvodu letos poprvé neplatí všechny sbory stejně, závisí na velikosti, odpisu...) CELKEM 192 000 K, v minulém roce to bylo 154 000 K

Všechny sbírky jsou odvedené, žádná na začátku roku není vypsána.

Termín příštího staršovstva: 18. 2. 2021 19.30

Synodní rada ČCE vyzývá k podpoře lidských práv v Bělorusku.

Se znepokojením sledujeme napjatou situaci v Bělorusku. Protesty proti diktátorskému režimu prezidenta Lukašenkova probíhají už více než sedm měsíců. A koliv by byly výsledky správných prezidentských voleb zfalšovány, režim není ochoten ustoupit. Protestující opozice tráví trvalému útlaku: existují v rozhodné své ostokách i pad fyzických útoků, mučení i znásilňování demonstrujících. Neustále se pít objevují další. Zároveň probíhají soudní procesy organizátory opozice.

Přicházíme s touto výzvou v době, kdy mezinárodní pozornost kolísá a protes-

tující elíté zná nemu vyerpání. Zásadní zlom v zemi nenastal a zdánlivě se nic neděje. O to více považujeme jako církev za důležité běloruský lid známy zpěsoby podporovat. Chystáme společnou bohoslužbu, spolupracujeme s místní běloruskou komunitou. Na neblahou situaci v zemi chceme upozorovat ve veřejném prostoru i v rámci Evropské unie a prostřednictvím mezinárodních ekumenických organizací. Hledáme cesty, jak konkrétní potřebné podpořit finančně.

Kéž nám vlastní složitá situace spojená s pandemií nezakrývá výhled na tamní mnohá místa vesměs, kde se děje bezpráví, pronásledování a nesvoboda.

Synodní rada
Československé církve evangelické

Tématu se podrobněji věnuje mimo jiné lednové číslo časopisu Protestant, které přináší „Hlas z Běloruska“ od Alaksieje Fralou, stejně jako textový záznam předvánoční běloruské bohoslužby od celocírkevního faráře pro menšiny a humanitární aktivity Mikuláše Vymětala. Oba materiály doporučujeme vaší pozornosti.

Někdy musím zavolat Petrovi...

„Nebyl to zázrak. Nebylo to dílo Boží. Bylo to milosrdenství. Ilov k se smíval. A já tam zstala klečet.“ – Toni Morrisonová

31. 12. 2020, skoro p Inoc... Už několik dní na to myslím. Kdysi jsem Petrovi mamince slíbil, že jí pomůžu s překladem knihy. Nabídka jsem přijal, protože jsem tehdy nepobíral za práci uitele moc peněz a doma jsem měl ženu na mateřské s malou Toníčkou. Víkal jsem si, že to za ty tři měsíce jak stihnu. Nestihl. Ani kvalita nebyla valná, odmítla tomu odpovídat a po krátké vyostřené emailové konverzaci jsme spolupráci ukončili. Petrovi mamince jsem knihy nakonec musel přeložit sama, s tím rozdílem, že na práci jsem lavýrazně méně času.

Petrova maminka zemřela... Petr v tatínek zemřel... A já jsem po nějaký čas byl tady s tím tak jednoduchými slovy „mrzí mě to“ ve mně, která jsem jim nedověřil.

31. 12. 2020, skoro p Inoc... Už několik dní na to myslím. Dal jsem si několik pívn, asi na kuráž. Beru do ruky telefon, nacházím Petrovo číslo. Na druhém konci bezdrátově se ozval ženský hlas. Omyl. Jdu za svou ženou, a napíše Petrovi na facebook a poprosí ho o telefonní číslo.

31. 12. 2020, skoro p Inoc... Už několik dní na to myslím. Dal jsem si několik pívn, asi na kuráž. Beru do ruky telefon s novým Petrovým číslem. Stoupám si na hromadu

písku v kamarádově zahradě. Na druhém konci bezdrátově se ozval Petr. Chvilku si povídáme jen tak. Veselé hlasy se zvedají do vzduchu pod noční oblohou, je Silvestr. V zahradě je najednou ticho.

„Petře, musím ti něco říct. Dlouho na to myslím. To, co se stalo s tím překladem protivojnové maminky, to mě dohne stráží...“

„Tady to nikoho netrápí.“

Jakoblesk zistěhnebe. Tak krámpichází odpustění milosrdenství. Pětápek jsem si maloval ty nejhorší scénery, jak by takový rozhovor mohl dopadnout! Nemám odvahu se komukoliv z Petrovy rodiny pokusit a poprosit o prominutí, o odpustění, o milosrdenství. Proč? Protože tónější bylo odpustit sám sobě. Pětápek druhému a říct „Nemám rádo. Nežlobte se. Odpustěte mi.“ A vít v dobro v druhých a sám sobě neupřít možnost, co se stalo aťh zvorat. To, co udělal Petr, nebylo jakýmžto žimdílem, byl toby ejný inlidskosti. Takový, kterých sedem d jeme z lidmi bezpřet. Nekejme jen na to Boží odpustění. Odpustění milosrdenstvím žeme dosvatpustit právný. Těba tak, že druhému prostě ekneme: „Tady to nikoho netrápí.“

Někdy musím zavolat Petrovi...

Nenávist

V prosincovém zamýšlení jsem si položil otázku, zda je skutku (nejen) naše společnost rozštěpená a je-li tomu tak, jaké to má příčiny v „hloubení píkop“ nebezpečí nebo další osudy demokratické správy v ní ve svých. Žel Bohu, uplynulé dva měsíce nám poskytly tolik nových a stále nebezpečných jších projevů společnosti enského rozkladu, anomie, ba chaosu a rozvratu, že mi nezbývá než vtěratu pokračovat.

Dnes nechť mi vážený tená dovolí několik slov na adresu **nenávisti**. Coby dítě „uv dom lé“ komunistické rodiny byl jsem doma i ve škole veden k nenávisti, a to v mnoha azimutech: za našimi hranicemi v ní (zejména americkému) imperialismu, militarismu, antisovětismu, neofašismu a revanšismu, uvnitř hranic v ní pravicevému i levicovému oportunismu a revizionismu. Byl jsem z toho „ism“ totálně zmatený; jen jsem viděl, že jsou na druhé straně pomyslné „barikády“ a že jsou to právně protiklady. Dobra, sekterými nestájí jen nesouhlasit, ale které je třeba bytostně prožívat jako Zlo, nebo pouze tak budu dobře připraven k aktivnímu boji proti nim.

Ano, taková je nenávist. Hluboký prožitkový nepříjemnost, stupňující motivaci k boji proti němu (němu), což stojí proti mně (nám) a hatí mé (naše) plány. Nezáleží na tom, je-li objekt nenávisti skutečný i vyfabulovaný; důležité je, že nenávist vyvolá uje kompromis, natož jakékoli porozumění i empatii. **Protivník**, kterého nenávist vidím, není jen „proti“, ale je to **nepřítel**, k jehož definitivní likvidaci je legitimní každý prostředek a každý okamžik.

V silně zneklidňující studii „Jak umírá demokracie“ její autoři Levitsky a Ziblatt upozorňují, že k uchování a rozvoji demokracie nestačí jen dobře nastavené mechanismy (důležitá moc ve státě, existence ústavního soudu apod.), nýbrž je zapotřebí ještě dvou podmínek: **vzájemné tolerance a institucionální zdrženlivosti**.

Podmínka první znamená, že jedná-li protivník v rámci ústavních pravidel, má stejné právo existovat, jako já, soutěžit o moc, vymezovat se vůči mně a využívat svých prostředků k souboji. Mohu s ním nesouhlasit, mohu jej výrazně nesnášet, mohu se ho bát i jím pohrdat, ale musím jej brát jako legitimního partnera demokratické soutěže. Nenávist do demokratického souboje nepatří, nebo protivníka delegitimizuje a usiluje o jeho absolutní vyřazení. Plně zde platí pravidlo, že zatímco hlas v oslabuje, nenávist zcela zaslepuje.

Podmínka druhá znamená, že jak instituce, tak jednotliví aktéři demokratického zápasu zachovávají tón lhostejnosti a sebekontrolu, nevyužívají svých pravomocí „až na doraz“, ale chovají se k protivníkovi s respektem k nepšarým zvyklostem a tradicím. Zdrženlivost je jistým druhem gentlemanství, umožňujícím, jak dříve stojný pravidlo demokratické soutěže, tak i hladké předávání moci.

Obávám se, že v současnosti jsme svědky zásadní eroze obou těchto principů. Společným kořenem této eroze je vzrůstající nenávist, kterou cílevědomě postupují a šíří jak mnozí aktéři i politické scény, tak i média. Nenávist prorostá ve veřejný prostor; ba plíží se i do našich rodin, do naší mluvy, do našich postojů a poselství. Nebudeme-li ji aktivně vzdorovat, podkope nakonec samy základy naší demokratické společnosti – a stane se tak, aniž bychom si to vůbec uvědomili a možná i za našeho potlesku a nadšeného spění... **Petr Nesvadba**

Být cizincem na této zemi

Zvláštní název. Možná tená ezasko í, ba zneklidní. Nemáme se spíše snažit být na této planetě (v této části světa, v této zemi, domě, bytě) doma? Cítit se kdekdo e, mít tam své jistoty, být tam zakotveni?

Název tohoto fejetonku jsem si vypůjčil z krásné knihy „Spiritualita k esanského mnišství“, v níž její autor Václav Ventura na jednom místě konstatuje, že „být cizincem“ je dominantní zkušeností eholnictví odsatých po stránce; jeho pramenem byla obava, aby člověk nespoutával staré návyky a snímí spjatá pohodlnost, nebo bezjistě míry uzavření se svému nelze otevřít svoji mysl (a život) Bohu. Připomenutí této zkušenosti, jež se bezpochyby promítla i do esanské poutní mystiky, budí východiskem malé úvahy.

Zdá se mi, že nás dnešní svět přispěl k „pohlukce“. Vše je propojeno, vše souvisí se vším, informace se valí, vzdálenosti zkracují a čas nelhosti komprimuje. Vše postihnout nelze a následně stále více z nás upadá bu do hysterie, nebo rezignace. Jako nezbytná podmínka smysluplného soužití v tomto „divadle malých forem“, situovaném v kontextu globální krize „velkých příběhů“, jeví se proto mluvit o takovém výchozího postoje v životě, který bych nazval „cizincem“. Co mám namysli?

Spíše než mniškou „xenoteiu“ navrhuji – s Bernhardem Waldenfelsem – „xenologii“, tedy otevřenost pro „jiné“ a schopnost je přijmout a porozumět mu.

„Být cizincem“ znamená pro mne učit se nahlížet svému z jiných perspektiv, suspendovat všeobecnou platnost svého „ega“ (i své širší kulturní zakotvenosti) a hledat možnosti „prolínání horizontů“ s cílem zít plodný život vespole enství s druhými.

„Být cizincem“ znamená „nezaškatulkovat“ druhého, respektovat, že píchází odji-

nud, a u ite se tev enosti jeho otázkám místo nabízení svých (již hotových) odpovědí.

„Být cizincem“ znamená nespolehat na monopol vlastní pravdy, ba co víc – neztoťovat „pravdu“ a „názor“, nebo zatímco názor lze vyslovit b hem sekundy, k pravdě je nutno se dobírat kritickou pochybností a hledáním.

„Být cizincem“ znamená být zdrženlivý v soudech, opatrný v hodnocení, pokorný v nárocích; znamená p sobit bez zasahování a respektovat bez zvešobecnování.

„Být cizincem“ znamená uznat, že nikdy nejsme svrchovaným pánem, že vždy jsou tu též n jací „druzí“, jimž jsem povinen naslouchat.

Zdánlivě to vypadá, že „být cizincem“ znamená vzdát se domova. Myslím však, že Jan Patočka by nesouhlasil. I sto totiž zděraloval, že skutečný domov neznamená spokojenou (a tedy mrtvou) sebejistotu, nýbrž aktivní kritickou reflexi vlastního zakotvení ve světě a odvahy „vystavit domov zpochybnění“. Problematizace vlastních soudů, hodnot, norem i in je cestou ke zdokonalování – a tedy obhacování. Pozdoupení nemusí tedy znamenat ztrátu, nebo i konflikt, deziluze, neku vlastní selhání mohou sehrát v našem životě úlohu milníků nacest vpřed k němu (němu) lepšímu.

Zatímco „mít domov“ je východisko k porozhlédnutí, „být pohlčen domovem“ je druhá slepota.

Dokážeme se zbavit oné západní posedlosti, kterou Emmanuel Lévinas nazval „zabydlováním se v jínění“? Možná je to jediná šance, jak v tomto světě obstát dle stojně a s minimem frustrací. **Petr Nesvadba**

Dějiny a politika

(k jubileu Petra Pitharta)

*Nedávno oslavil (neuvítelně) 80 narozeniny Petr Pithart. Právník, politolog, historik, filosof, výrazný představitel generace „osmašedesátník“, spoluvreintelektuálního zájmu Charty 77 a převahu ní aktivní ininitel vesférách exekutivních i legislativních. Lov kb itkého opera a ná-
navné inarodosti, který pomnohodesetiletí naponáhá kultivaci našeho ve gñného prostoru slo-
veniskutkem Krom (vpravd renesan ního) vzd lanostního zábr ujeteritomuž obdivuhodný
ischopností hlubokékritickéref exe, již dokázal vystavit nejen politiku a spole nost jako celek, ale
i své vlastní inya texty. Tov ruf losfovi sluší, ale zdaleka tonení „vrád“.*

Svá p emítání Petr Pithart ásto opíral o rozmanité sondy do (zejména moderní) české historie. Mnoha svými analýzami a hodnotícími soudy své tená e a poslucha ezaujal, obohatil, inspiroval, alen které i vyprovokoval, barozzu il (vzpome mejen jeho spoluautorství kontroverzn p íjaté knihy „ eší v d jinách nové doby“). A tak i onak, jeho myšlenky málokdy nechávají lov kalhostejným, ato jedob e.

Usoudil jsem, že k p ípomenutí Pithar-tova jubilea nejsem oprávn ěn psát medailon, životopis i jakoukoli recenzi jeho d l, zvolil jsem proto skromn ější zp soby vybral jsem pouhé t i myšlenky, které publikoval a na nichž si cením jejich moudrosti a nad-
asové platnosti. Snad i vás pot ší ap im jí k zamýšlení v kontextu našich dn .

„Nad jiný se v echách tla ilo a stáletla i p íliš velkou silou. Každý tlak, vyvoláný n -
jakou momentáln poci ovanou frustrací, nejistotou, nedostatkem sebev domí, je však rozpojjuje, trhá na kusy. Oslabuje spo-
le né v domí souvislosti, p edpokládající klidný odstup (..) Máme totiž d jiný poh í-
chu za protězu a ty se zhotovují na zakázku. Jednou se p edloží jako omluvenka, po-
druhé poslouží k nap ímení ne dosti vzp í-
mené postavy a pot etí je možné dožadovat ses ní satisfakce.“

Tomáš Garrigue Masaryk rozpoznal „pro
v tšinu, jist p ekvapivou, ba nepravd po-

dobnou analogii mezi historickým vývojem
národa amerického a novodobého národa
eského. V obou p ípadech byly tyto spo-
losti budovány bez živých, všeobecn sdí-
lených, shodn ě interpretovaných a už takto
zavazujících tradic, bez plynule se vyvíjející
a p ítom hierarchické společenské struk-
tury (u nás prakticky bez vysoké i drobné
šlechty), a to všechno v úhmu znamenalo,
že bez návyku na dobrovoln ě respektova-
nou autoritu. Obanárody byly budovány ze-
zdola, a proto s neustále p ítomným rizikem
regres kanarchii.“

„Pokro ílým stádiem obrazoborectví,
a to nejen of ciálního, ale provozovaného
i v soukromém sektoru, je tedy dnes pro-
m na scény d ě jinné pam ěti, podobající
se prom n ě pozitivu v negativ. Místo pan-
teonu legendárních kladných hrdin ocl-
strašující skupinky padouch ů a hlupák ů,
místo legend antilegendy, místo víry pa-
tentovaná a zároveň ovšem i velmi poho-
dlná skepse, místo iluzí výsm ch. Husité
byli n co jako bolševí t ě fanatici, Masaryk
byl blázen, když boural Rakousko, Beneš,
aby se udržel, prodal nás Stalinovi a tak
podobn . Snad m ě že tato dosti drastická
prom na národního mimikryp sobit jako
ú inné ochranné zbarvení p ed pokusy
o indoktrinaci, ale p sobí koneckonc
stejn ě vesm ru destrukce jako ona indok-
trinace.“

Petr Nesvadba

Křesťané proti kriminalizaci chudých

Otev ený dopis poslanc ě ma poslankyním PSP R k novele zákona o pomoci v hmotné nouzi

Poslanecká sn ěmovna bude v nejbližší
dob ě projednávat návrh zákona (kterým
se m ní zákon . 111/2006 Sb., o pomoci
v hmotné nouzi), který by umožnil za-
bavovat ást sociálních dávek jako trest
za spáchání drobných p estupk ů. Novela
zákona o pomoci v hmotné nouzi je p e-
pracovanou verzí dva roky starého návrhu
ODS, který mezitím prošel p epracová-
ním MPSV a který ke schválení doporu-
il sn ěmovní sociální výbor. Novela, pod
níž se podepsali ob anští demokraté Jan
Bauer, Jana ěrnochová nebo stranický
p edseda Petr Fiala, po ítá s tím, že p í-
jemci sociálních dávek by o tuto podporu
mohli na t i m síce p íjít tehdy, spáchají
li opakovan ě p estupek proti ve ejnému
po ádku, ob anskému soužití nebo ma-
jetku. Návrh zákona také stanoví po adí,
ve kterém se mají doposud nezabavitelné
dávký snižovat. V § 4a odst. 2 se praví:
„Doplatek na bydlení a p ísp ěvek na živo-
bytí lze snížit i opakovan ě na dobu více
m síce po sob ě, dokud všechny pokuty
za vybrané p estupky, oznámené p íslušné
krajské pobo ce Ú adu práce, nebudou
uhrazeny. Nejd ívese sniží doplatek na by-
dlení, a nesta í li to, sniží se p ísp ěvek
na živobytí.“ ástka, o kterou bude dávka
z d ěvodu úhrady pokuty za n který z p e-
stupk ů snižena, se nov ě stane p íjmem
obce.

Podle odborník ů na sociální práci no-
vela p edstavuje nebezpe ěný sociální ex-
periment, který sociální politiku de facto
nahrazuje politikou trestní a který ádu
lidí, kte í se už te neobejdou bez pomoci,
uvrhne do ještě v tší bídý a ilegality. Z hle-
diska tolik proklamované rozpo tové od-

pov ěnosti navíc v posledku bude zname-
nat mnohem v tší výdaje pro stát, stejn
jako nevyhnutelný nář st kriminality.

Odbornice Alena Zieglerová z Institutu
pro sociální inkluzi k tomu íká „V p ípad
p estoupení vyhlášk obcí p ěde ale p evážn
o porušování nápad ě místních zastupitel ů,
které nez ídkakon í zrušením ze strany mi-
nisterstva vnitra pro svou nezákonnost, p í-
padn ě Ústavním soudem pro neústavnost.
Všichni si jist ě vybaví neslavné konce záz-
sezení mimo lav ě kynebo vynášení nábytku
p edd ě adresované zpravidla jen ob an m
vyhrazených ástí m st.“

Dalšími d ěvody k exekuci bude nep í-
hlášení díte k povinné školní docházce
a zanedbávání pé eon j, jež spo ívá v ne-
omluveném zameškání více než sta hodin
b ěhem jednoho školního roku. Zákonodá-
rci se p ítom odkazují na neexistující
ustanovení školského zákona, nebo ten
se o trestu za absenci p ístanoveném po-
tu hodin v bec nezmi uje.

Alena Zieglerová to komentuje: „V ob-
lasti pé e o d ěti je navrhováno trestat ne-
zapsání díte do školy, za což je ve škol-
ském zákon ě pokuta p t tisíc, která tak
bude moci být nezodpov dným (nebo
neinformovaným) rodi ěm stržena z dá-
vek, aby obohatila obecní kasu. Za 100 ne-
omluvených hodin za pololetí má pak p íjít
další sankce p t tisíc, by nic takového už
školský zákon neobsahuje. D ěti jsou podle
n ěj omlouvány rodi í, takže p ěde de facto
o pobídka, aby rodi e svým d ětem záško-
láctví omlouvali, protože jinak rodina ne-
bude mít co jíst a kde bydlet. Promyšlené.“

P edkladatel novely poslanec Bauer
sou asn ě navrhuje, aby ást podpory bylo

možné odejmout nikoliv až po t ech proviních, ale hned napoprvé, bude li mít obec pochybnosti o „zp sobilosti pachatele k náprav“.

Vt dhtodnech p jde novela do druhého tení a vzhledem k tomu, že prvním tením, které prob hlo na konci p edminulého roku, prošla velmi hladce (pro její zamítnutí se vyslovilo jen třináct poslanc), lze se d vodn obávat, že tento zákon kriminalizující chudé bude schválen.

Bude li zákon p ijat, p isp je ke stavu, v n mž je demokracie jen pro n které, alidská d stojnost chudých, slabých a zranitelných bude ještě více pošlapávána. Spole nost, ot esená covidovou epidemií, se za ne rozkládat ještě víc. Jakok es ané a k es anky chceme být s taktovylu ovanými spoluob any solidární. Protestujeme proti této asociální zákonodárné iniciativ ad razn varujeme p ed jejími d sledky.

Tomáš Trusina, farář
Jan Bierhanzl, filosof

Recept před postní dobou: jarní vepřová roláda s bylinkami

Ještě máte asužit si maso – než p ijde ty icetidenní p st. A abyste semhli t šit na jaro už te , p idejte doroládyspoustuzelených bylinek

1 kg vepřové plece

s 1

šáva z 1 citronu

2 plátky toustového chleba

4 lžíce smetany

5 straužk esneku

2 vejce

3 hrsti nasekaných bylinek (bazalka, petrželka, oregano, šalv j)

1 velká cibule

3 v tví kyrozmarýnu

bramborová kaše jakop ilcha

1. Plec rozkrojte na plát: ve te podélný ez šikmo zprava doleva (pokud jste pravák), nedokrojte do konce a pokračujte šikmo doprava. Op t nedokrojte a rozev ete plát masa jako knihu. Rozklepejte pali kou na stejnou výšku, osolte a poté citronovou šávu.

2. Nakrájený chleba zvlh ete polovinou smetany, dejte na pánev a na sporák. P idejte esnek a pozah átí vmíchejte vejce, osolte a nechte vejce mírn srazit.

3. Vaje nou sm sí poté ete plát masa (na kraji nechte 2cm pruh masa na uzav ení). Navají ka rozprost ete nasekané bylinky. Plát masa podéln svi tedo rolády, d kladn utáhn te a zavažte potraviná ským provázkem.

4. Do peká e rozprost ete jemn nakrájenou cibuli, na ni položte roládu, obložte rozmarýnem a dejte do trouby. Pe tep i teplot 180°C asi 3 hodiny, b hempe ení otá ejte, a pokud bude povrch rychle hn dnout, zakryjte alobalem. Upe enou roládu nechte 10 minut na prkénku odpo inout, pak ji krájejte ostrým nožem na plátky a podávejte s bramborovou kaší.

Hana Stuchlíková

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

satellite 1-416

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org

Upozornění: Uveřejněné články nemusí vždy vyjadřovat stanovisko redakce SD

Vydává: Sbor Českobratrské církve evangelické, Praha 10 - Vršovice, Tulská 1

Adresa redakce tamtéž. Tel.: 272 734 010, Sb.mobil: 776 123 320, e-mail: vrsovice@evangnet.cz,

http://vrsovice.evangnet.cz; cce.vrsovice; ČCE Praha 10 - Vršovice

Č.ú.: Česká spořitelna 280963329/0800, variabilní symbol: 10+osobní číslo

Návrh obálky: T. Vokatý; Korektury: T. Hrubý; Odpovědný redaktor: M. Opočenský, Marika Vojtíšková

Náklady na jeden výtisk: 11,50 Kč, poštovné 13,80 Kč

